

τῆς περιηγήσεώς μου, έτυχα νὰ υπάγω εἰς τὸν οἰκόν του. Ποτὲ δὲν ἦδα ὥραιοτέραν οἰνογύνειαν. 'Ωσαν τὴν μητέρα δὲν ευρίσκεις μ' αὐτὸν εἰς τὰς χιλίας τὰ δὲ τέκνα εἶναι ζεῦγος χερουβίμ." "Εἶπε με," ἐφώναξα, βάλλων ἐπὶ τῆς ζωγραφικῆς τὰς χεῖράς μου, "εἴπε με, εἶναι τάχα ἀληθιναὶ καὶ πισταὶ εἰκόνες τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων τοῦ Στέδμαν;" Ή πολλὴ μου προθυμία ἔκαψε τὸν φίδιον μου νὰ χάσκη. Μ' ἐβεβαίωσε δὲ, διτε, καθόσον ἐσυγχωρεῖτο νὰ κρίνῃ περὶ τῶν ἰδίων του ἔργων, ησαν παραστάσις ὁρθόταται. "Αλλας ἐρωτήσεις δὲν ἐπρόβαλα: ἡρπασσα τὴν ζωγραφίαν, καὶ μεταυτῆς ἐτάχυνα εἰς τὴν φυλακὴν, ἐπου ὁ πελάτης μου ήτο περιωρισμένος. Τὸν οὐρανὸν καθήμενον, μὲ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ προσώπου, καὶ δεινῶς ἐκ λύπης πάσχοντα. "Εβαλα τὴν ζωγραφίαν εἰς τοιάστην θέσιν, διτε δὲν ἤμπορει νὰ μὴ τὴν ἰδῃ. 'Αφῆλα τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν αὐτοῦ τραπέζης, καὶ ἐξῆλθα.

"Μετὰ ήμίσιαν ἀρσαν υπὸ στρεψα. 'Ο γεωργὸς ἔσφυγε τὴν χειρά μου, ἐνῷ τὰ δάκρυα κατεκλιναν εἰς τὰς παρειάς του. ἔριψε δὲ ἐν βλίμυρα εἰς τὴν ζωγραφίαν, καὶ ἄλλο εἰς τὴν ἀναφοράν. Λόγον δὲν ἐπρόφερεν, ἀλλὰ μ' ἐνεχείρισε ταῖτην. Λαβών αὐτήν, ἐκβῆκα: είχεν ὑπογράψιν τὸνομά του. Μῆς ἔγινεν ἡ ζητουμένη χάρις, καὶ ὁ Στέδμαν ἀπελύθη."

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΗΣΤΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

ΤΩΝ ἀδυνάτων ἕθελεν εἰσθαι νὰ υπάρξῃ πολὺν χρόνον κοινωνία, συνισταμένη διώλου ἀπὸ καλούς τοιαύτης κοινωνία προχει ἐντὸς ἑαυτῆς τὰ σπίρματα τοῦ ἰδίου της ὀλίθρου, καὶ, χωρὶς καταλλυσμὸν υδάτων, ἕθελεν ἔξαλι προθῆν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἵει τῆς πλημμύρας τῶν ἴδιων τῆς ἀνομίαν. Πάσσις κοινωνίας ἤθική κόλλα, τρόπον τιθά, εἶναι ἡ ἀρετή: αὐτὴ ἐνόνει καὶ συντηρεῖ, ἐνῷ ἡ κακία διαχωρίζει καὶ καταστρέφει. Δικαίως οἱ ἄγαθοὶ ἐμποροῦν νὰ ὀνομασθῶσι τὰ ἀλαζανῆς γῆς. Διότι, ὅποι δὲν υπάρχει ἀδιαχθούσα, ἐκεῖ τῶν ἀδυνάτων νὰ ὑπάρχῃ ἐμπιστοσύνη: καὶ ὅποι δὲν ὑπάρχει ἐμπιστοσύνη, ἐκεῖ λείπει ὅμονοια. 'Εδῶ ἀρμόζει τὸ ιστορομένον πρὶ τῶν τριειν ληστῶν τῆς Γερμανίας. 'Αποκτήσαντες δὲν παντούν κακουργημάτων ικανὰ λάρυρα, ἀπεφάσισαν νὰ μαρταρίσουν αὐτὰ, καὶ νὰ παραιτήσωσι τὴν τόσου ἐπικίνδυνοι τέχνην. "Οτε ἔλθεν ἡ ἐπιτούτη προτιμοτεσθεῖσα ήμ.ρα, ἀπεστάλθη ἔνας ἐκ τῶν τριειν εἰς γειτονικὴν πόλιν ν' ἀγοράστη ζωοτροφίας διὰ τὴν τελευταῖον εαγοπότιο. Οἱ ἄλλοι δ' οἱ ἐσυμφώνησαν μυστικᾶς, νὰ θατωσωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του, ἀστε νὰ τοὺς πέσῃ τὰ πηματα τῶν λαρυρῶν, ἀντὶ τοῦ τρίτου: καὶ τωνότι ἐπράσαν οἵτω. 'Αλλ' ὁ φονευθεῖς ήτον ἀκόμη καὶ τῶν δολοφόνων του πανοργύτερος, διότι είχε προραγμαχεῖσιν μ' φασ ἀπὸ τὰς ξωτικορίας, διτε νὰ φέγγιστοι ηθῆ αὐτῆς δλα τὰ λάρυρα. 'Η ἀλιθόγος λοιπὸν αἵτη τριανδρία ευρέθη νεφύρα. 'Η ἀλιθόγος λοιπὸν αἵτη τριανδρία ευρέθη νεφύρα συνάμα, — παράδειγμα ἐπίσημον, διτε οὐδὲν εἶναι

τέσσον τυφλὸν καὶ ὀλέθριον εἰς ἑαυτό, ὅσον ἡ περιφέλαιτα τὰ τῆς κακίας.

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΜΥΡΜΗΞ.

ΕΙΣ τὴν Ἀφρικὴν ὑπάρχει λευκός τις μύρμηξ, τοῦ οποίου τὰ ἔργα τόσον υπερβαντούν τὰ τῶν κοινῶν μυρμήλων, τῶν μελισσῶν, σφηκῶν, καὶ καστόρων, ὅσον αἱ οὐλοδομαὶ τῶν Ευρωπαίων υπερέχουν τὰς τῶν Ἀφρικανῶν καὶ αλλων ἐθνῶν ἀπολιτιστῶν.

Τὰ κτίρια τοῦ λευκοῦ μύρμηκος ἔχουν τεσσάρων ἡ π' ντε πηγῶν ὑφος διαιροῦνται δὲ εἰς κατατομάς, ἐκ τῶν ὅποιων σημαντικώτεραι εἶναι οἱ βασιλικοὶ δάλαμοι, τὰ τροφεῖα, αἱ ἀποθήκαι, αἱ καμάραι καὶ στοῖ, αἱ πολυάρεθμοι ὄδοι καὶ ἱσοδοι, αἱ γυρταὶ κλίμακες, καὶ τινες γ' φυραι, κατεσκευασμέναι ὥστε νὰ συντίμωσι τὴν μεταξὺ τῶν διαφέρων οἰκημάτων ἀπόστασιν. Εἰς τινα μήρη τῆς Σενεγαλαίας ὁ ἀρεθμὸς, τὸ μέγεθος, καὶ ἡ πυκνότης τῶν οὐλοδομῶν τούτων λάμπουν αὐτὰς νὰ τρίνωνται μακρόθεν ὡς χωρία τῶν ἐντοπίων: καὶ μ' οὐλον τοῦτο, οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταίτην ἐνασχολούμενοι ἐργάται δὲν εἶναι υπὲρ τὸ ἐν τίταρτον τοῦ δακτύλου κατὰ τὸ μῆλος.

Υπάρχουν δὲ μεταξὺ των τρεῖς διάφοροι βαθμοί, ἡ τάξεις, ὡς ἀλοούθως: πρῶτον, οἱ ἐργάται: δεύτερον, οἱ στρατιῶται, οἵτινες δὲν πράττουν τίποτε οἱ ἕδοι, ἔκλα μόνον ἔχουν τὴν ἐπιστασίαν τῶν ἔργων, ἀπὸ τοὺς ὅποις οὓς καὶ εἶναι μεγαλήτεροι, ἔξιοι μενοι κατὰ τὸν ἔγρον μὲ πεντήν οντα περίπου ἐξ αὐτῶν: καὶ τελευταῖον, οἱ πτερωτοί, τοὺς ὅποις δύναται τις νὰ ὀνομάσῃ τοὺς ειγενεῖς τῆς ἐπικρατείας, καθότι οὔτε μάχονται, οὔτε ἐπιστατοῦν, οὔτε ἐργάζονται, ἀνίκανοι οὕτε νὰ υπερασπισθῶσιν ἑαυτούς. Είναι, μ' ὅλον τοῦτο, ίκανοι νὰ ἐκλύωνται βασιλεῖς καὶ βασιλισσαῖς καὶ ἡ φύσις διέταξεν οἵτω, ὥστε ἀποδημοῦν μετ' ὀλίγον ἀφοῦ προβιβασθῆσιν εἰς τὴν θέσιν ταίτην, καὶ ἡ θεμελίωνυν νία βασιλία, ἡ χάρονται εἰς διέστημα ὀλίγων ἡμέρων, θηρευόμενοι υπὲρ ἀναριθμήτων πτηνῶν, ἵχθων, καὶ ἐρπετῶν. Τὸ πρῶτον τάγμα, οἵτοι οἱ ἐργάται, εἶναι τοῦ θοιπτῶν ὅλων πολυαριθμότροφοι τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντες πρὸς τοὺς στρατιῶτας ὃποῖν ἐκάπισαν πρὸς ἓν.

Εἰδὺς ἀρσοῖς οἱ ἐργάται ἐλλέγοσι βασιλία καὶ βασιλισσαν, υπερασπίζονται αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς ἔλθοις των, πρεκλείσοντες ἀμφοτέρους εἰς πήλεον δωμάτιον, ὅπου η βασιλίσσα ἀρχίζει μετ' ὀλίγον νὰ ὀποτεῖ, καὶ κακοποτε τοσαύτην πολυπλήθειαν, ὥστε εἰς διέστημα ἐνὸς ἡμερονυκτίου ἢ ἀριθμὸς τῶν ὡτῶν ἀναβάνει εἰς ὄγδοον· οὐτα καλιγίδας. Τὰ ὡτὰ ταῖτα, ἔμβως λαμβανομένα υπὲρ τῶν ὄπαδῶν της, ἐκ τῶν ὅποιων ίκανοι πάντοτε παρενέστησαν εἰς τὸν βασιλικὸν δάλαμον καὶ εἰς τὰς παταχινές στοῖς, μεταρρονται εἰς τὰ τροφεῖα, ἀπέστησαν οὐτα ἐν τοῦ περὶ τὸ σ' δ' ο πήχεις. 'Εδῶ, ἄμα ἐκκολαθθῆσι, θεραπεύονται μὲ τὴν μεγάστην ἐπιμέλειαν τὰ νογγὰ ἐντορα, καὶ προβλέπονται ἀφ' δλα τὰ χρειώδη:

ώστε δυναμωθεῖσιν ὅστε νὰ φροντίζωσι δι' ἑαυτὰ, καὶ νὰ συμμετέχουσι τῶν ὑπὲρ τοῦ λοιποῦ συμφέροντος ἀγάνων.

Πολλὰ περίεργα καὶ θαυμαστὰ διηγοῦνται οἱ φυσικοῖστοικοὶ περὶ τῆς ἀπὸ τὰ ἔντομα ταῦτα προρχούντης δρημάσεως· εἰς τοὺς γαωργοὺς προξενοῦν μεγάστην ζημίαν ἐιὰ τῶν ὅποιων κατασκευάζουν σκεπαστῶν ὁδῶν, κατὰ πῆσαν διεύθυνσιν ἐκτεινομένων ἀπὸ τὴν φωλεὰν εἰς πὲν ορπαγῆς ἀντικείμενον! Πλὴν, τόσον ἀξιολογασίονομενὶ τὰ προγραμματαὶ ἡ φύσις, ὥστε ἴσχαντες ἀντισταθμίζει τὴν βλάβην ἡ ἐξ αὐτῶν ὡφέλια. Ήσσα δὲν ὑπάρχουν, τὰ δόποια κατὰ μὲν πρώτην προσβολὴν φαίνονται ὡς μεγάλα δεινὰ ἢ ὡς πάντη ἄχρηστα, μετὰ δὲ σκέψιν ὀρειμωτ' ρων, εὑρίσκονται διόλου σύμφωνα μὲ τὴν σοφίαν καὶ ἀγαθότητα τοῦ ἐλέμημονος. Οὗτος, τὸ ὅποῖον ἐσχεδίασε τὴν ὡραίαν ταῖτην οἰλούμ' νην.

Τώντι, οἱ μύρμικες οἵτοι πολλά· οις εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὄλεθρωτατοι· ἀλλ' εἶναι καὶ χρησιμώτατοι μάλιστα δὲ καὶ ἀναγκαῖοι, ἀτανίζοντες δύνορα ἔντρα καὶ θλασίας ἐφθαρμένας, αἰτινες, ἀν ἀφίνοντο ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, εἰς τὰ θερμὰ ἐκεῖνα κλίματα, ἕδελαν εἰς ὄλιγον χαιροῦ ἐιάστημα μολύνειν τὸν ἄρα. Τόσον δὲ προθυμοῦνται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ὥστε εἰς ὄλιγας ἔβδοι κάτια ἀφανίζουν καὶ μεταρρύουν τοὺς χορμοὺς μεγάλων δύνδρων, μόριον μὴ ἀφίνοντες λατόπιν· καὶ οὕτω καθαρίζεται ὁ τόπος εἰς ὡφέλιμον βλάστησιν, ἣτις ταχέως γεμίζει πᾶν κενόν. Ἀκόμη καὶ εἰς μήρη, ὅπου πρὸ δύο ἢ τριῶν ἑταῖρων ἴχμαζε πόλις ειδαίμων καὶ πολυάνθρωπος, (ἐάν οἱ κάτοικοι παρήπτησαν αὐτὴν διὰ κάμμιαν αἴτιαν, ὡς πολλάκις συμβαίνει), ἐκφύει πυκνὸν δάσος, καὶ πᾶν ἔγνος κατοικίας ἐξαλείφει· λαθότε ὁ λευκὸς μύρης δὲν ἀφίνει λοιμάτιον πατσάλου ἢ δοκοῦ, νὰ βαρύνῃ τῆς γῆς τὴν ἐπιφάνιαν.

Τοσαύτην δύναμιν ἔχουν αἱ οἰλοδοκαὶ, τὰς ὅποιας ἀνεγείρουν τὰ μερὰ ταῦτα ἔντονα, ὥστε, ἀφοῦ σηκωθῆσιν ὄλιγον υπὲρ τὸ ὑμέσυ τοῦ ἔφους τῶν, συνειδιζουν οἱ ἀγριόταυροι νὰ στέλνωσιν ἐπ' αὐτῶν ἡς φύλακες, ἐνῶ ὑποκάτω βόσκει τῆς ἀγάλης τὸ ἐπίοιπον. Ὅταν δὲ λάβωσι τὸ πλήρες αὐτῶν ἔφος, τίσσαις δηλαδὴ ἢ πύντε πήχεις ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνιαν τῆς γῆς, χρησιμεύουν εἰς τοὺς ἔντοπίους, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τοὺς Ειρωπαίους, ὡς σισοπιάτι, διὰ νὰ θεωρᾶσιν υπὲρ τῆς γεωφύσας τοῦ μαρποῦ χέρτου τὸ ὅποιον ἔδω ἀναβλαστάνει ἀπὸ πύντες ἔξι πήχεις, ὥστε καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν θάνατον μακρινῶν ἀντικειμένων.

Τῶν ζωῷών τούτων ἡ διαγωγὴ, ἔταν ἐνοχλήσις τις τὰς οἰλοδοκάς των, εἶναι ποὺν ἀιοπατέρητος. Μόλις δίδεται ὁ πρῶτος κτίπος μὲ λισγάριον ἢ ἀξίνην, καὶ ίδού ἐξβάίνει στρατιώτης, δοτις περιπατεῖ κάκλοτῆς χαλάστρας, λαταλεπτὸς ἔξταῖσιν τὸ μῆρος, δένειν ἔγινεν ἡ προσβολὴ. Μ.τ' ὄλιγον ἀολούθουν αἱ τὸν δύο ἢ τρεῖς ἄλλοι, προτεκτικῶς τὸν θράσσειν ἔξταῖσιν· μὲ τούτους δὲν ἀργοῦν νὰ συνενωθῶσιν ἐτε περιστότεροι· τέλος δὲ, ἐξομοῦν ἀπαντες ἔσον ταχέως ἡ χαλαστρα-

τοὺς συγχωρεῖ, πληθυνόμενοι ἐνόσω ἔξακοδουθεῖ τις νὰ τοὺς προσβάλῃ. Καθ' ἔλοι τὸ ἐιάστημα τοῦτο ἐπικρατεῖ βιαιότατος θέρυβος καὶ ταραχῆ· τινὲς μάλιστα· αιταγίνονται εἰς τὸ νὰ κτυπήσι τὸ κτίριον μὲ τὴν λαβίδα των, λάρυντες χρότου, υπὲρ τὸν ἐνα πῆχυν μετράν ἀλουόμενον.

Ἄροῦ πλ' ον ἀρέθωσιν ἀνενόχλητοι, οἱ μὲν στρατιῶται ἀπολαρκύνονται, ἐιαδέχονται δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργαταὶ, οἵτινες σπεύδουν πανταχόθεν πρὸς τὴν χαλάστραν, ἐκαστος φύρων εἰς τὸ στόμα του φορτ ον ἐκ λάσπης, ἥρκοδιως συγκρατημένης. Μολονότι δὲ συμποσοῦνται εἰς μυριάδας μυριάδων, τόσον καλῶς ὅμως είναι διαταγμάτων, ὥστε ποτὲ δὲν ἐμπεριδύνονται συναλλήλως εἰς τὸ ἔργα των, καὶ μετ' ὅλησι, ἀνυψώσται τεῖχος διὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν θαυμασίων τούτων ἐντόμων, ἐντελῶς πληροῦν τὸ γενόμενον χάσμα.

Ηλας στρατιώτης συνοδεύει ἔξακοσίους ἢ χιλίους ἐργάτας, διειδύνων λαὶ ἐπιστατῶν αιτοὺς, ἀλλ' οὐδὲ ποτὲ ἐγγίζων δὲ ἰδίος τὴν λοσπν. Ἀπέναντι μάλιστα τοῦ εἰορθονομοῦν τείχους λαμβάνει θέσην ἑνας στρατιώτης, καὶ πολλάκις κάμνει τὸν προειρημένον θέρυβον, εἰς τὸν δόπον ἀνταπορύνονται μὲ τραύνων σύργρα φέργάται διπλασιεύοντες συγκρόνως τοὺς ἀγάνακτας των. Είναι δὲ ἀξιοπαρατήρητον διτι μὲ τόσον ἀκριβεῖς μόμονς διοικοῦνται τὰ ζωῦσια ταῦτα, ὥστε οἱ δερμάτινοι ἀντρικοί, δοσον καὶ ἀν ἡθελεν εἰσθαι κατεπείγουσα, δὲν παραλινετ ποτὲ τοὺς μαρίμους, η τοὺς στρατιώτας, νὰ ἐργασθῶσιν, η τοὺς ἐργάτας νὰ γίνωσιν πρασπισται δὲ πιστάται. Τόσον μέγα είναι τὸ πλῆσμα τῶν στρατιώτων, ὥστε μάχονται μέχρι ἐσχάτου πνοῆς, δὲν ἔκαστον γῆς δάκτυλον φύουσι οὖντες, καὶ πολλάκις ἀποδείπνουται μὲν τοὺς ἔξυπαλότους Αἰδίοπας, κατακυριούντες δὲ τῶν Ειρωπαίων τοὺς κεκαλυμμένους πίδας.—Ταῦτα μᾶς ἐιστόρησαν ειφεύεις πρινηγαται καὶ φυτοὶ περὶ τῶν ἔξεων καὶ τῆς οἰκονομίας τῶν Αφρικανῶν Λευκῶν Μύρμηλος.

Ο ΔΕΡΒΙΣΗΣ ΚΑΙ Η ΚΑΜΗΔΟΣ.

ΔΕΡΒΙΣΗΣ τις, μόνος δέδειν εἰς τὴν ἔρημον, ἀπήτητησεν ἔχαρνα. δὲ ὁ ἐμπόρος· 'Κάμηλον ἔχαστε; εἰπε πρὸς αιτούς· 'Μάλιστα,' ἀπεκρίθησεν ἔκεινος.—'Δὲν εἰχε τυφλὸν τὸ δεξεῖν ὅμηρα, αἱ χωλὸν τὸν ἀριστερὸν κέδα; εἰπεν δὲ Δερβίσης· 'Ναι,' ἀπεκρίθησεν οἱ ἐμπόροι.—'Δὲν τῆς ἔλευτε τὸ ἐν ἀπὸ τὰ ἐμπρόσθια της δέσνται;· 'Τάσσοτε,' ἀπεκρίθησεν.—'Δὲν ἵτο φορτώμην στον εἰς ἐνὸς μέρους, μῆλοι δὲ ἐκ τοῦ ἄλλου;· 'Βεραιότατα' ἀπεκρίθησεν οἱ ζυμποὶ οι· 'Λοιπὸν σὲ παραγαλασσεν, ἐπι τὸν πρὸ ὄλιγον τὴν Ιδ.ς, καὶ τὴν παρεπήρησες τόσον ἀκριβῆς, νὰ μᾶς ὁδηγήσῃς πρὸς αὐτήν.' Φιλοι μοι, εἰπεν δὲ Δερβίσης, 'ποτὲ δὲν ἔδα τὴν λαμπλόν σας, αἴτε ποτὲ θησαυρούς πέρι αὐτῆς, πλὴν ἀπὸ λαγουσας·' Μὴ παραμέθια, ἐφώναταν οἱ ζυμποὶ· 'Ἐχαλε τοὺς πολυτίκος λίθους, οἴτινες ἐσυγράτων μῆρος τοῦ φορτοῦ της·' Οὔτε τὴν κάμηλόν σας ίδα, αἴτε